Favorite de Luxe, Favorite Superieur en Super Favorite Convertibles

De Favorite de Luxe Kruiser is ontstaan uit de eerdere type aanduiding “Super Favorite”. In de jaren ’70 werd al begonnen met de bouw dan deze grotere Favoriten. Dat de uitvoeringen en modellen van elkaar verschilden, blijkt wel uit het feit dat er zowel rondspant - als knikspant casco’s werden gebruikt.

Omdat er steeds meer vraag naar grotere schepen kwam, werd het uiteindelijke type de “Super de Luxe”, een jacht dat van alle gemakken voorzien kon worden.
(De afbeelding hiernaast is echter van het type “de Luxe 1050”.)

De bouw van de Super de Luxe duurde tot 1984, toen Dirk Mulder jr. aan het hoofd van de jachtwerf kwam te staan. De karakteristieke waaiersteven kwam weer terug en tegelijkertijd veranderde de type aanduiding in “Favorite Superieur”. Dit type werd gebouwd in lengten van 13.50, 15.50 en 17.50 meter. De laatste grote Favoriten met een stalen romp en een mahoniehouten opbouw, lengte tot zo’n 20 meter liepen tot 1996 van stapel, terwijl vanaf de jaren ‘90. ook de “Futura’s”, motorjachten met een opbouw van staal of aluminium gevoerd werden. Lang heeft dit niet geduurd. In 1995 werd de merknaam “Mulder” geïntroduceerd voor de zeer luxe motorjachten. Door uitbreiding van de jachtwerf werd het zelfs mogelijk jachten tot 27 meter lengte te bouwen.
In 1996 wordt de modellenlijn uitgebreid met de introductie van de “Super Favorite Convertible”. Open motorjachten voor het binnenwater, met de klassieke lijnen van weleer. De Convertible is er in twee typen; de “C”, met een klassieke spiegel en de “F” met een negatieve spiegel. Beide typen zijn binnen onze club vertegenwoordigd.

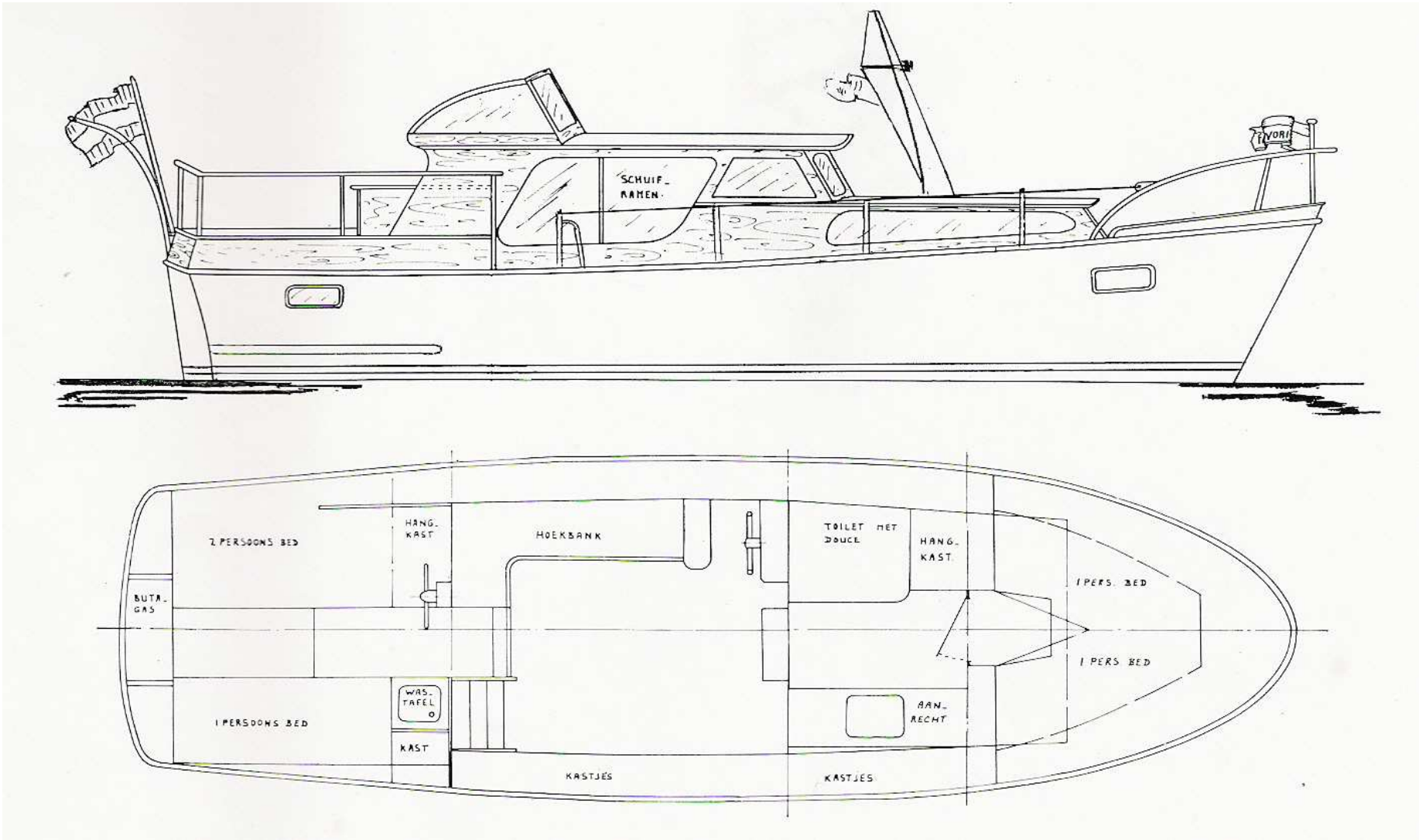
SCHUIF_
RAMEN.
FAVORI
2 PERSOONS BED
HANG_
KAST
HOEKBANK
TOILET MET
DOUCE
HANG_
KAST
1 PERS. BED
BUTA_
GAS
1 PERS. BED
WAS_
TAFEL
1 PERSOONS BED
AAN_
RECHT
KAST
KASTJES
KASTJES

Elle-Line

type:	Favorite de Luxe
afmeting:	L. 10,30 m.
bouwer:	D. Mulder, Voorschoten
bouwjaar:	± 1970
motor:	Peugeot UXD 9, 50 pk 4 cyl.
thuishaven:	Aalsmeer

Bij aankoop van de Elle-Line stond er een rode Peugeot motor in van het type DP110, een vermogen van 62 pk, met 850 draaiuren op de teller.
De vraagprijs bedroeg ƒ 9800,-. Maar na enig afdingen werd de koop voor ƒ 6500,- gesloten. Ze had drie jaar stil gelegen en het vuile vaatwerk stond nog op het aanrecht.

De oude Mulder (die haar voor zichzelf had gebouwd) verkocht haar, nadat hij zijn bedrijf aan Van Kleef had overgedaan, aan de vriendin (49 jaar) van de eigenaar, waar ik haar van kocht. In 1990 werd ik dus de derde eigenaar.

De vorige eigenaar, (78 jaar) was, door een hartaanval, in de haven in het water gevallen. De man voer 's weekends 4 uren, alleen maar heen en weer naar een eilandje. Van een boot onderhouden had de man kennelijk geen verstand, en dat heb ik geweten. De achterkajuit was deels verrot, waardoor er lekkage was in de slaaphut. Accu's waren slecht en het roer zat vast. Na aankoop bleek dat na 6 vaaruren de motorolie nog steeds zo dik als stroop was. De motor kreeg een flinke beurt. Verder heb ik vernieuwd en aangepast een hydraulische besturing, gas detector, geyser, schroefas en schroef. Het zwemplateau aangebracht en warm-en koud water in de slaaphut. Toilet, drinkwaterpomp en een gasbun in de punt.
De ramen er uit, het houtwerk kaal gehaald en het hele schip weer gelakt en geschilderd.

Elle-Line heeft het casco van een motorsailer, rondspant, toch wel uniek ten opzichte van alle knikspanten binnen de club. Twee vaste kooien in het voorschip, twee slaapplaatsen op de dinette, één op de bank in de salon en een twee-persoons bed in de slaaphut. Eventueel kunnen er nog twee mensen op de vloer in de salon slapen.

In 1992 weer problemen met de motor. Meerdere keren warm gelopen en water in het carter. De koelwaterpomp lekte, 4 schoepen van de impeller waren afgescheurd. Dit gebeurde in de Biesbosch, waarna we zijn weggesleept naar Lage Zwaluwe.

In 2000 zijn er nieuwe motorsteunen ingebouwd, een aqua-drive geplaatst en de schroef aangepast. Na deze ingreep waren er minder trillingen in het schip en voer ze rustiger.
De kruiphoogte is 2,20 meter. Verder is ze voorzien van een zomer- en wintertent.
In oktober 2007 is door Drinkwaart een nieuwe motor in geplaatst. De oude Peugeot had toen 4410 draaiuren. De nieuwe motor is weer een Peugeot, maar nu een van het type UXD 9, een 4 cylinder diesel van 50 pk, met een inhoud van 1900 cc.

Wim Batist

La Lucila

type:	Super de Luxe Favorite Kruiser
afmetingen:	L. 13,00 B. 3,95 D. 1,20 H. 2,50 m. (met kap en ramen neergeklapt)
bouwer:	Mulder, Voorschoten
bouwjaar:	1989
motor	Volvo Penta, TMD41A; 6 cil. met drukvulling; 150 pk
waterverpl:	15 ton
thuishaven:	Ysbrechtum
diversen:	elektrische boeg-en hekschroef hydraulische binnen-en buitenbesturing

De boot is door ons gekocht in oktober 2006 van een fam. uit Wassenaar via makelaardij "Het Wakend Oog" te Woudsend.

Wij zijn de 3e eigenaar, de vorige eigenaar (2e) heeft de boot ong. 9 jaar in zijn bezit gehad en de naam "La Lucila" aan het schip gegeven, wat “godin van het goede licht” betekend.

De 1e eigenaar heeft het schip, in 1989 laten bouwen onder de naam "Dreamboat".

Het schip is in perfecte conditie en ziet er als nieuw uit, doordat het altijd (en nog steeds) binnen heeft gelegen, we hebben haar nog laten voorzien van een hekschroef en zonnepanelen, wat uitstekend bevalt.
We hebben er nu een seizoen mee gevaren, wat ons prima bevallen is, het een heerlijk, ruim en comfortabel schip, uitstekend geschikt voor langere reizen, wat we ook zeker gaan doen.
Sinds kort zijn we, door een ontmoeting met Wim Zondag in Joure, lid van de Favorite Club, wat ons erg gezellig lijkt.

Steven en Alie Ruiter

Eigenlijk ben ik altijd een bootjesman geweest. Begonnen met zeilen. Daarna in zeventiger jaren een loodssloep in de Amsterdamse grachten. Op zoek naar meer beschutting en schoonheid een eind tachtiger jaren een fraaie Zweedse Storebro Solo gekocht. Prachtige klassieke (1966) blank gelakte geheel mahonie houten bakdekkruisertje van 7,5 meter met windscherm.
Omdat ik een zwak heb voor klassieke lijnen (bij schepen dan) kende ik de stalen Hollandse meren kruisertjes als Kaagkruiser en Favorite al lang.
Het waren blijkbaar goede schepen want ze kwamen goed op leeftijd en kenden een goed waardebehoud.

Azzurro

type:	Super Favorite Convertibel 11,30 F
afmetingen:	L. 11,30 B. 3,55 D. 1,00 m. kruiphoogte 2,30 (zonder kap)
bouwer:	jachtwerf D. Muder bv Voorschoten
bouwjaar:	2000
motor:	2x Yanmar 75 pk type 4JH2-THBE
thuishaven:	Naarden
romp-id:	NL MUV 10054 F 100
kadaster:	24465 BR 2000

Moe van het (onder)hout en het gevecht om de klassieke Penta motor aan de praat te houden keek ik uit dus naar een wat groter, mooier, nieuwer degelijker stalen jacht.

Toen ik de advertentie van Mulder's nieuwe Convertibel zag was het bijna een schok van herkenning. Dat was het , dat moest het worden. Alles wat ik zocht zat er op en er aan. Op naar de Hiswa voor een eerste kennismaking. Daar lag een Convertibel.

Het duurde nog wel even voor dat er definitief besteld kon worden. Proefvaart, financiering en toch vergelijken met andere schepen namen nog flink wat tijd. Toen ik zover was had Mulder een Favorite in aanbouw. Voor eigen gebruik zoals hij zei. Hij was er dan ook al een eind mee gevorderd.

Al te veel ruimte voor eigen wensen was er dan ook niet. Die twee motoren zaten al in het ontwerp. Het sprak mij ook wel aan na jaren met een Penta gevaren te hebben waarbij je nooit wist hoelang die er die dag zin in had. Bovendien manoeuvreert het bijzonder fijn, vooral als je alleen vaart. het De enige grote veer die ik moest laten was de stalen in plaats van de houten opbouw, waar ik eerlijk gezegd nog al op gevallen was. Later had de Favorite Club daar ook nog bedenkingen over.

De latere, door Dick Mulder, gebouwde Favoriten, zeg maar de nieuwe serie, zijn telkens een beetje anders. Dick was er zelf sterk bij betrokken en vond het leuk om telkens weer iets anders te proberen. Dat is de schepen zeer ten goede gekomen daar hij liefde voor deze schepen combineert met enorm vakmanschap en oog voor detail. Sommige ideeën van mij vond hij niet zo goed (of kwamen hem niet uit) nou die kwamen er dan ook niet. Spijt heb ik daar achteraf nooit van gehad. Wat altijd bleef en waar ik elke (vaar)dag plezier van heb is de doordachte uitvoering en de kwaliteit van het schip. De pijn van een duur schip is niets vergeleken de pijn van een schip dat je in de steek laat.
Kortom ik heb nog nooit spijt gehad van mijn keuze voor dit schip.

Even iets over de naam Azzurro. Wij houden erg van Italië en ook van Italiaanse namen. Klinken altijd mooi. Het schip werd/is donker blauw, Azzurro. Klinkt goed en ook wel exclusief vonden we. Bovendien zo'n fraai schip, het lijkt haast wel een Italiaans ontwerp.

Een belangrijke rol bij de keuze voor de Convertibel is het grote achterdek, waar je makkelijk met 6 tot 8 mensen kunt zitten op de vaste banken. De tent kun je helemaal achter deze banken verstoppen wat een zeer fraaie en verzorgde oplossing is voor al dat doek. Het is voor ons wel een beetje een mooi weer boot. Wij houden nou eenmaal niet van kamperen in de regen, hoe gezellig het ook eerst even klinkt op het doek.

Wat doen we er wel mee. "Favorite" zijn zomeravonden met vrienden na het werk, weekenden met een klein tochtje voor rust en eenzaamheid. Enkele malen per jaar proberen we een weekje weg te gaan. Maar dan moet het weer wel meewerken. Lange tochten zitten er niet in.

Zelf zou ik dat wel eens willen proberen, maar de bemanning vind het na een weekje wel weer mooi geweest. En je doet het toch samen.

Verbeteringen: de belangrijkste verbetering na aanschaf is laten inbouwen van homokinetische koppelingen en stuwdruklagers. Dat scheelde veel in de geluidsproductie en haalt de aandrijfkrachten van de motorbevestiging.
Ook heb ik een zg. cycloon luchtfilter op de inlaat laten zetten voor een geluidreductie. Geen aanrader, scheelt (bijna) niks. Althans bij mij.

Laatste aanschaf: een Raymarine stuurautomaat met afstandbediening (kan je voorop lekker in de wind zitten op de warme dagen). Dat verlost mij als enige schipper van een vaste plaats als we varen. Hij houdt het schip perfect op koers en dat is een heel gemak. Ook als je nog wat anders dan sturen te doen hebt aan boord. Ik heb er geen spijt van.

Nog wensen? Ja, altijd wel. Een vast dakje voor, een mooier dek. Wel is gevraagd wat dat moet kosten bij Mulder. Nou daar kan ik ook een leuke auto voor rijden of een jaar op vakantie gaan en dergelijke. Dus dat gaan we niet doen. Wel ga ik waarschijnlijk met extra LED verlichting aan de slag. Daar zijn zoveel nieuwe mogelijkheden om s'-avonds de sfeer te verbeteren.

Haarlem,
Rupert Kymmell
Michèle Meerman

De Boesselaere

type:	Super Favorite Convertible C
afmetingen:	L. 10,70 B. 3,55 D. 0,90 H. 2,40 m.
bouwer:	Mulder, Favorite Shipyard, Voorschoten
bouwjaar:	1996 (3e eigenaar)
motor	Yanmar Diesel 110 PK turbo diesel
thuishaven:	Uitwellingerga

Vaere met De Boesselaere

In mei 2006 vonden we ‘onze’ Super Favorite en doopten haar ‘De Boesselaere’. Deze prachtige Convertible uit 1996 bleek destijds gebouwd te zijn voor de Hiswa. Wij werden de derde eigenaar.

In 2006 hadden we een seizoen lang de tijd aan de boot te wennen, alvorens zij in onderhoud ging. Na een fantastische zomer werd De Boesselaere uit het water getild en klaargemaakt voor een behoorlijke onderhoudsbeurt. Er kwam een nieuwe tent op; de aanhechting van de houten opbouw op het staal werd aangepakt; het gehele schip werd kaal gehaald, opnieuw gelakt en gespoten; de koelkast werd vervangen; er kwamen nieuwe matrassen met lattenbodems in de kooi en een nieuwe zwemtrap en buitendouche werd aangebracht.

De restaurateur was erg enthousiast over de lijn en de verhoudingen van het schip. Met zo’n basis kon het alleen nog maar mooier worden. En dat werd het: de renovatie heeft de puntjes op de i gezet. Ondanks de regenachtige zomer van 2007 brachten we zo’n beetje ieder weekend door op de boot. Er restte ons alleen nog één ding. En dat was een hermotorisering.

De oude 65 pk Vetus diesel is in januari 2008 vervangen door een splinternieuwe 110 pk Yanmar turbodiesel. Het schip heeft op alle fronten een flinke update ondergaan en we zijn heel erg tevreden met het totale resultaat. Met het feit dat de boot nu in een keurig overdekt schiphuis ligt, kunnen we voorlopig wel weer een aantal jaren verder met onze trots.

Bert, Kerstin & Beer Rappange

Freule

type:	Super Favorite Convertible F
afmetingen:	L. 10,70 B. 3,55 D.0,90 H. 2,40 m.
bouwer:	Mulder, Favorite Shipyard Voorschoten
bouwjaar:	1997 (1e eigenaar)
motor:	Yanmar diesel 65 PK (48 KW)
thuishaven:	Nieuwe Meer

Wij voeren vanaf 1994 met een polyester motorboot, een Mercurius 7,20m gebouwd door Joop de Schiffart (Fr), waarop we uitprobeerden of, na jaren zeilen en een paar jaar bootonthouding, een motorboot een alternatief voor ons was. Dat leek wel zo maar we misten vooral in de vakantietijd stahoogte in de kajuit en ruimte in de kuip. Wat ons absoluut beviel was de "convertible" uitvoering.

In 1997 werd in de aanloop van de HISWA tentoonstelling in de RAI in Amsterdam aan Mulder voor de Super Favorite Convertible een prijs, ik meen voor meest vernieuwend ontwerp, door de watersportjournalisten toegekend. We gingen niet speciaal voor dat schip naar de RAI; het jaarlijkse bezoek aan de HISWA betekende eigenlijk voor ons het einde van de winterslaap en de aarzelende start van een nieuw vaarseizoen.

Ikzelf ben als HISWA bezoeker een afstandkijker...ik hoef niet zo nodig aan boord als ik toch geen plannen heb. Maar de stand van Mulder lag vlak bij de ingang, dus ik was nog niet "schepen-moe" en Vera, die door de publiciteit nieuwsgierig was geworden, wist mij over te halen om de bezoekerstrap op te klimmen. Ik was denk ik al verkocht toen ik achter het stuurwiel stond en door het windscherm naar de boeg keek, in een tentoonstellingshal notabene. Rompvorm, indeling en afwerking deden de rest.

Van de rest van het HISWA aanbod van dat jaar heb ik geen weet, ik liep al te rekenen. In maart volgde nog een proefvaart, in april de offerte en in mei de aanbesteding. De eerste oplevering was in september en in oktober 1997 hebben we voor het eerst nog een korte vakantie met de "Freule" gevaren. Nu, na 10 seizoenen zijn we nog even enthousiast als in het begin. Natuurlijk, we kunnen nu "lezen en schrijven" met de Freule en de spanning van het begin is er af, maar we zouden haar niet willen missen. Een ideaal schip voor een veelvarend echtpaar met veel aanloop!

Marten van Baak

Jadi

type:	Super Favorite Convertble F
afmetingen:	L.11,30 B. 3,55 m.
bouwer:	Mulder, Favorite Shipyard Voorschoten
bouwjaar:	1999
motoren:	2 x Yanmar diesel 88 pk
thuishaven:	Voorschoten

In 1969 was ik (Dick Schouten) 8 jaar toen mijn opa de heer F.C. Hoevenaar samen met mijn vader de heer D. Schouten besloten om een Favorite Kruiser te laten bouwen bij Jachtwerf “De Watersport” in Voorschoten. Die hete de “Jadi”, vernoemd naar mijn zus (Jaqueline) en mij (Dick).
Toen deze boot klaar was, was deze te bewonderen op de Hiswa te Amsterdam. Het was een Favorite Kruiser van 8.30 met een Peugeot Diesel (Indenor) van ca 40 pk.

Met de boot werd zuinig omgegaan, zomers werd deze gestald in de overdekte waterloods bij Jachtwerf de Watersport en in de winter werd hij bij dezelfde jachtwerf op de kant gestald.

Ik kan mij nog goed de weekenden op de Kagerplassen herinneren, opa en oma sliepen voorin de punt, mijn moeder en zus op de dinette en mijn vader en ik achterin de kuip. Het ging allemaal zonder problemen. Zomers ging ik met mijn ouders en zus een paar weken op vakantie met de boot. De vele ruzie’s met mijn zus staan nog in mijn geheugen. Ook kan ik mij nog herinneren dat tijdens een van deze vakanties op de terugreis net voor de sluis bij Eijsden onze V-snaar brak en wij geen reserve bij ons hadden. We kregen een sleep van een Nederlands vrachtschip. Eigenlijk was de sluis vol maar de schipper wist te regelen dat wij nog mee konden schutten. Dwars achterin de sluis lagen we en moesten ons met de pikhaak afduwen van de sluisdeurdrempel.

De schipper had een fooitje in gedachte en daarom liet hij ons niet gaan. Eenmaal de sluis uit ging het gas erop en als een bijbootje hingen wij achter het vrachtschip. Op een betond gedeelte ging de schipper een ander vrachtschip inhalen terwijl ons een tegenliggend vrachtschip naderde, u kunt het wel raden, wij hingen aan bakboordzijde van het schip en werden tegen het tegemoet komend schip aangezogen met een geweldige klap tot gevolg.
Ik zie nog de vriendin van mijn zus die tijdens de klap op het toilet verbeef lijkbleek tevoorschijn komen. Direct na de klap namen we de schade op die gelukkig beperkt was gebleven tot een kras op de stootrand. De schipper van het vrachtschip heeft tot Maastricht niet meer achterom durven kijken. Tevens was hem de huid vol gescholden door de tegemoetkomende schipper.
Eenmaal bij Maastricht aangekomen ging het gas eraf en ter hoogte van een bunkerschip werd de lijn losgegooid, “alles goed hè” riep hij ons toe en hij voer snel verder.

Op een gegeven moment overleed mijn opa en gingen mijn ouders verder met de boot en ging mijn oma af en toe in het weekend mee. Als wij na een weekend op de Kagerplassen vertoefd te hebben naar Voorschoten voeren nam mijn moeder het eerste stuk het roer en maakte ik met mijn vader de buitenkant van de boot schoon. Eenmaal bij Leiden aan gekomen werd er gewisseld en begon mijn moeder de spullen op te ruimen en schoon te maken.
Eenmaal in Voorschoten aangekomen lag de “Jadi” er weer spik en span bij, alleen nog afmeren in de waterloods, het dekzeil erover en het weekend zat er weer op.

Op een gegeven moment kreeg ik de leeftijd dat ik niet meer mee ging naar de boot en later kwam ik alleen nog af en toe met mijn vriendin Tosca. Toen mijn vader in 2000 te kennen gaf de “Jadi” te willen verkopen kreeg ik een idee. Ik dacht “daar krijgt hij spijt van”, hij was zo verknocht aan zijn boot en had zoveel kennissen op het water.
Ik besloot de” Jadi” van hem over te nemen zodat hij er altijd nog gebruik van kon maken, dit heeft hij echter nooit gedaan.

We lieten de Jadi die nog altijd ononderbroken bij Mulder gestald werd voor het eerst kaal te halen en opnieuw te lakken. We hebben hem helemaal op laten knappen er lag er na 33 jaar weer een zo goed als nieuw.

Toch hebben we maar 1 jaar vol trots met onze Jadi gevaren want voor een gezin met 3 opgroeiende kinderen en een hond voldeed de boot niet aan onze wensen en we besloten om een Super Favorite convertibel van 11.30 aan te schaffen.
Deze Favorite is voorzien van een hardtop dak, 2 zware motoren en alle denkbare accessoires. We besloten de boot weer “Jadi” te noemen, wederom naar mij en mijn inmiddels overleden zus.
Na bijna 40 jaar liggen we nog steeds als een van de weinige bij Mulder in de waterloods en gaat hij elke winter trouw de kant op. Dit gaat wegens ruimte gebrek niet meer bij Mulder maar bij een iets verder gelegen Jachtwerf Klaassen.

Zoals u wel uit bovenstaande verhaal op kunt opmaken heeft u hier te maken met wel heel enthousiaste Favorite Kruiser vaarders die in de spaarzame vrije tijd dankbaar gebruik maken van dit fantastische schip.

Dick en Tosca Schouten

